

El meu fill mira (o es trobarà) porno: com afrontar-ho i com afecta les seves relacions

IRENE VAQUÉ REIG

FONT: VAQUÉ, I. (2023) *El meu fill mira (o es trobarà) porno: com afrontar-ho i com afecta les seves relacions*. <https://www.ccma.cat/324/el-meu-fill-mira-o-es-trobara-porno-com-afrontar-ho-i-com-afecta-les-seves-relacions/noticia/3236793/>

Quins efectes té l'accés a la pornografia a edats cada vegada més primerenques? Els joves **es troben el porno abans d'estar preparats per entendre'l**. I això **repercuteix en les relacions sexuals** que tindran en el futur, avisa la ginecòloga i sexòloga Raquel Tullueda.

Tullueda sintetitza les característiques de la pornografia amb 5 paraules que comencen amb la lletra "a":

- Accessible
- Assequible (gratis)
- Anònima (es pot mirar sense que ho sàpiga ningú)
- Agressiva, especialment cap a les dones. Es calcula que el 80% de les escenes contenen algun tipus de menyspreu o agressió física o verbal cap a la dona
- Addictiva

Davant d'això, la millor protecció que podem donar als adolescents és "coneixement". Que sàpiguin que el seu cervell no està preparat per veure aquestes imatges. "**El nostre cervell no distingeix fantasia de realitat**, funciona per comparació", explicava la sexòloga en una xerrada amb alumnes de 6è de l'escola Annexa Joan Puigbert de Girona, a la qual [ha assistit també l'InfoK](#).

Si un nen veu una imatge de 'Spiderman', el cervell "se'n va a la carpeta de realitat" i busca humans amb malles blaves i vermelles, màscara de làtex i capaços de

fer teranyines. En un procés que és rapidíssim, el cervell conclou: "Això és fantasia. No existeix".

Quan el que veiem no és l'home aranya, sinó pornografia, el cervell activa el mateix mecanisme. Amb el problema que, quan un nen o nena d'11 o 12 anys, com els que fan sisè, busca a la seva carpeta de realitat, no hi ha res. La carpeta està buida, i aquesta falta de realitat pot coexistir amb la sensació d'excitació:

"Pot ser que ens excitem. Ja no som només espectadors. Estem tenint una experiència. I el nostre cervell allò ho guarda tant sí com no a la carpeta de realitat. I així anem fent i anem posant més arxius a la carpeta."

I això acabarà generant una paradoxa. **"Quan tingueu relacions sexuals de veritat, semblarà que siguin de mentida"**, alerta Tullueda als nois i noies que l'escolten.

D'aquí que el consell que dona als joves sigui el d'**evitar aquestes imatges**. "Pot ser que us generi curiositat, però el missatge que us vull transmetre és que heu de ser capaços de vèncer-la, no caure en la temptació de mirar-la", afirma.

Aquest vídeo de l'InfoK resumeix la conversa de la sexòloga i els estudiants de 6è:

Com reaccionar si sabem que mira pornografia

Sigui per curiositat o per casualitat, molts menors es trobaran el porno al mòbil. Si ho descobrim, aquestes són les pautes per reaccionar de forma que no empitjorem la situació, segons ha explicat al 324.cat l'educadora social especialitzada en adolescència [Sara Desirée Ruiz](#):

- **No dramatitzar.** Hem d'entendre que tinguin curiositat per una cosa que és nova, forma part de l'etapa que viuen.
- **No culpabilitzar-se.**
- És important transmetre'ls que allò **és una ficció**, que els cossos són més diversos, que cadascú ha de descobrir què li agrada, que es pot estimular tot el cos, que hi ha d'haver consentiment, que no s'han de fer servir objectes no pensats per al sexe, etc.

- Remarcar que és un **contingut addictiu** i que sovint mostra pràctiques que no són correctes (pel sexe sense protecció o la violència cap a la dona, per exemple)
- Oferir-li l'**ajuda d'una tercera persona** que sigui experta (de la sexologia, psicologia, ginecologia) per resoldre dubtes de manera confidencial.
- Si descobrim o sospitem que se n'està fent un **ús abusiu**, s'ha de buscar un professional que ajudi l'adolescent.

"El que necessita no és una 'xapa', un discurs", avisa l'autora dels llibres "El día que mi hija me llamó zorra" i "Te necesita aunque no lo parezca".

Sense fer una esbrincada, s'han de posar les cartes sobre la taula. "Dir 'sabem que estàs veient aquest contingut, entenem que tens certes necessitats, però, com a pare o mare t'hem de transmetre, tot i que ja ho deus saber, que no és real. Si tens dubtes, és important que parlis amb una persona experta'", resumeix.

Lògicament, el pare o la mare no són les persones indicades, perquè l'adolescent passarà molta vergonya de parlar amb ells d'aquest tema. I és **crucial que l'afrontem de la forma més relaxada possible**. "Si els comencem a jutjar, s'estressen, no ens escolten i perdem la capacitat de mantenir-hi un diàleg", adverteix. Tampoc els hem de cosir a preguntes. Hem de ser breus i concrets.

Sí que podem **oferir-los alternatives**. De la literatura eròtica al porno ètic, passant per l'assessorament d'espais com el [Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats](#). Sense oblidar que l'educació sexual comença des de ben petits, parlant-los amb naturalitat del seu cos i de sexualitat, per prevenir abusos.

No ens hem de sentir malament per supervisar-los. "Si l'adolescent ha tingut una conversa inapropiada, o ha enviat una foto que no toca, aquesta mena de coses s'han de poder parlar. Se sentirà malament, però li serveix per reconèixer que no ho ha fet bé", exposa Ruiz. D'aquesta manera podem prevenir les extorsions sexuals.

Encara que, en aquesta etapa, la supervisió es rebrà com una forma de control i serà rebutjada, és important que hi sigui. "Estan en desenvolupament i **els hem d'ajudar, encara que semblin grans**", remarca l'educadora.

Guiar-los amb l'smartphone: "El mòbil no s'ha de regalar"

Qualsevol pantalla amb accés a internet és una porta d'entrada a la pornografia. Per això se'n troben fins i tot [infants de 8 anys](#) i es calcula que, als 12, la meitat dels infants han vist vídeos d'aquest mena, que ja són de consum generalitzat als 14.

Tenint en compte aquest context, les famílies s'han d'haver preocupat d'ensenyar a les persones adolescents i preadolescents que tinguin a casa que el que veuran és "[una ficció exagerada](#)", segons remarca Erika Lust, directora de cinema porno ètic i creadora de la guia "The Porn Conversation".

Ruiz considera que un dels problemes que hi ha és la facilitat amb què els joves tenen accés als dispositius amb connexió a internet. "El primer error, segons la meua opinió, és que el mòbil no s'ha de regalar", apunta. I ho argumenta:

*"No ha de ser un regal sinó que **ha d'anar vinculat a una etapa d'aprenentatge i a unes condicions d'ús**, igual que un cotxe o qualsevol altra cosa que pugui comportar riscos."*

És obvi que el mòbil és una eina molt llaminera per als adolescents. Ruiz té clar el missatge que hem de transmetre. **"No li hem de donar i dir 'ja és teu'. No. D'entrada, és familiar.** L'ús propi el farà quan sigui adult. Ara és familiar i som aquí per ajudar-te a entendre com s'utilitza això", afirma. "No podem deixar una persona adolescent de 13 anys disposar lliurement d'un dispositiu, és super perillós", remarca.

Una opció que recomanen alguns psicòlegs és firmar un contracte amb els adolescents. Ha de quedar clar que **el mòbil no és propietat de l'adolescent, sinó que se li deixa.** I el contracte ha de recollir determinades condicions d'ús (quanta estona es pot connectar a les xarxes, quines pot fer servir, consultar-ho amb els adults abans d'acceptar sol·licituds d'amistat, o llocs o hores on no es pot fer servir el dispositiu, per exemple) i que se li retirarà l'aparell si no en fa cas.

Per l'educadora, el més possible és que els joves no es llegeixin cap clàusula i que el contracte acabi estripat en un moment de ràbia. **"Està molt bé tenir el contracte, però abans hi ha d'haver un procés"** en què formem la persona, començant per les cerques a internet.

Al navegador, els adolescents tindran tendència a clicar al primer enllaç. Els hem d'ensenyar a tenir una mirada crítica, perquè sàpiguen distingir si una pàgina o perfil són fiables o ens inspiren més seguretat. "Igual que ensenyem les mates, hauríem d'ensenyar com es viu digitalment".

La clau és **que facin l'entrada al mòbil acompanyats**. "Si esperem als 16 anys, però sense aquest procés, estem amb el mateix problema", diu.

A banda, cal tenir en compte que, en l'adolescència, el cervell està canviant i la seguretat no és una prioritat. En canvi, tenen molta curiositat i creativitat, unes habilitats que practiquen també saltant-se els **controls parentals** dels dispositius. Ruiz prefereix parlar d'"**aplicacions de seguretat** per protegir-se de riscos" i adverteix que "no tenir-ne és com si anessis a escalar sense arnés".

Tot i que molta part de la responsabilitat es trasllada a les famílies, l'educadora recorda que és la societat, a través dels governs, les lleis i les empreses que fan els continguts, la que ha de protegir els menors. "Només **que les plataformes de pornografia fossin de pagament**, ja hi posaríem una barrera", conclou.